కథానిక :

మా చంద్రం సంసారం

రచన : 'సుధ'

"వివాహం అన్న సంస్థ నిలబడాలంటే రెండు విషయాలు కావాలి—భర్త చెమిటివాడూ, భార్య గుడ్డిదీ అవాలి." అని వెంకటసుబ్బారావుగారు చెప్పించినది మా చంద్రం సంసారంతోనే తెలిసివచ్చింది నాకు. చంద్రం చదువుకున్నవాడూ వస్తుపరిజ్ఞానం కలవాడున్నూ. బొత్తిగా మేనత్తకూతురు కాదు. కానీ చూసిన తరువాత తనకు నచ్చే పెళ్లాడాడు—'తార'ని. ఈ పెళ్ళివిషయంలో 'తార' కూడ ఏవిధంగానూ బలవంతపెట్ట బడలేదనే విన్నట్టు జ్ఞాపకం.

అంతమాత్రంచేత వాళ్లిద్దరూ ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నారనలేను నా వుద్దేశ్యంలో ప్రేమ, 'మనోవాక్కాయకర్మలా పరస్పర ఏకీభావం' అని అన్నా; మనసు తెలుసుకోవడం అన్నా తేలికైనది—అసంభవం కాకపోతే—కాదు గనుక, మిగతరెండింటిలోనైనా ఉండితీరాలి. వీళ్ళ విషయంలో ఇది జరగడానికి ఎంత మాత్రం పరిస్థితులు అనుకూలించలేదు.

చంద్రం కాలేజి చదువులో తోటి అమ్మాయిల్ని గురించి తపనపడినా, రెండో పక్కనుంచి అనుకూల సూచనలు కానరానపుడు, 'ప్రేయసీ! ప్రేయసీ!' అని వెదకి వేసారి వెర్రి కాలేదు. అలా ఎంతోమందిని ప్రేమిస్తున్నాననుకోవడం తన్ను తనే మోసపుచ్చుకోవడమనీ, దానికి తన దౌర్బల్యమే కారణమనీ తెలిసికోగలడు.

ఉద్యోగంలో చేరేక, తలిదండ్రులడిగినప్పుడు, చూచిన తరువాతనే అంగీకరించి పెళ్ళాడాడు. ఆ అంగీకారాన్ని అతనిలో ప్రేరేపించినది మరి, 'తార' సంగీత మాధుర్యంలోనిదో? యౌవనాంగసౌష్ఠవంలోనిదో? ఆకర్షణ—తనూ సరిగా చెప్పలేడనుకుంటాను.

'తార' నాల్గో ఫారం వరకూ చదివేక, ఇంటి దగ్గర సంగీతమదీ నేర్చుకుంది. లోకజ్ఞానమదీ ఉన్నట్టే వుంటుంది, మరి. తలిదండ్రులడిగినప్పుడు బావను పెళ్ళాడడానికి తనూ అంగీకరించింది. చంద్రం చదువు ఘనతో? సంపాదన ప్రయోజనమో? మరి ఏ ఆకర్షణో?

మొదటి రోజుల్లో వాళ్ల జీవితనావ ఏ నలుపూ లేకుండానే ప్రయాణం చేసేది. 'చాలా ప్రేమ వాళ్లిద్దరికీ!' అనుకునేవారు, అందరూను. వివాహానంతరం ప్రేమ జనించి, వృద్ధి పొందుతుందనే సిద్ధాంతంలో—ఏ కొద్దిపాటో నమ్మకం వున్న నాలాంటివాళ్ల నేనూ పొరపడ్డాను. పొరపడ్డానంటే కారణం లేకపోలేదు. వాళ్ల 'తార' కి తలనొప్పి కల్ల మొన్న రాత్రి నిద్ర పట్టలేదని వుత్తరంవచ్చిన సాయంకాలమే, తన్ను యిరవై నాళ్లనుంచి ప్రేమించి పెంచుతున్న తల్లికి టైఫాయిడ్ జ్వరం రెండవ వారం గడుస్తున్నా, 'తార' ను చూసి వస్తానని బయల్దేరి, ఆ మూడోనాడు వచ్చాడంటే మరి తనకి ఎంత ప్రేమ లేకపోతే అలా చేస్తాడనుకుంటాను? తార కూడ చంద్రం విషయంలో అలానే సంచరించేదట.

ఇప్పుడు ఆరా తీసి చూస్తే ఇదంతా, కొత్తలో గనుక ఒకరిమీదొకరికి ఒక విధమైన గౌరవభావం ఉండడం, sex ఆకర్షణతో వృద్ధి పొందే పరస్పర ఇష్టత, చనువు, వీటి ఫలితంలా కనిపిస్తుంది. మాట, చేతల్లో కూడ భేదాలు అట్టే పాటింపబడ వనుకుంటూ—మోమాటంగా ఒకరితో నొకరు ఏకీభవించడంవల్ల. అనురాగం వృద్ధికావచ్చు కూడా కాని, ఇంతవరకూ నిజమైన ఏకీభావం — మాట, చేతల్లోనైనా— ఉందనడానికి తగిన బలం లేదు. ఇక్కడే నేను పొరబడ్డం జరిగుండాలి.

నెలల్లోనే ప్రమోషన్‌తో పట్నం బదిలీ కావడం, సంసారానుభవం లేని ఈ దంపతుల కొత్త కాపురాన్ని పరీక్షకు పెట్టింది. సంసారం సాఫీగానే పోతున్నట్టుండేది. చంద్రం ఆఫీసుకు పోయినప్పుడు, 'తార' సంగీతంతోనో చదువుతోనో కాలక్షేపంచేయడం; సాయంత్రం ఇద్దరూ ఏ బీచికో, సినిమాకో పోవడంకద్దు.

ఈ పట్నపు వాతావరణం వాళ్ళ నిజస్వరూపాలు బయటపెట్టడానికే పూనుకుంది

చంద్రం, తారతో చెరో రిక్షాలో బీచికి వెడుతున్నాడు. ఒక రిక్షాలో ఇద్దరు దంపతులనుకోవచ్చు ఏదో మాటలతో, నవ్వుకుంటూ 'తార' కంట పడ్డారు.

"ఏమండీ ఇద్ద రెక్కగూడ దన్నారు?" అంది. తార. తన సరసని రిక్షాలో కూర్చోవడం 'చంద్రం' కి ఇష్టం లేదన్నట్లు భావించుకుందో? తనూ భర్తపక్కని అలా కూర్చోలేక పోయిన ఈర్ష్యో?

చంద్రం లోపల కొంచెం బాధపడే వుంటాడు.

"కాను. ఎక్కగూడదు." అని ఊరుకున్నాడు.

*   *   *   *

బస్సులో వెడుతూ చంద్రం, తార పక్కని కూర్చున్న స్త్రీకి కళ్లు వప్పజెప్పాడు. తార, చంద్రం కళ్ళలోనికి, ఆమె ముఖంలోకి, చూసినది ఎంతో ఈర్ష్య. క్రోధం. ఇంటి కొచ్చాక అదనుచూసి, "అవును — బస్సులో అమ్మాయి ఉన్నట్టు నే నెలా వుంటానులెండి!" అని విసిరేసింది.

*   *   *

బీచి నుంచి తిరిగి వచ్చేస్తుంటే, చంద్రం సహపాఠి, పట్నంలో పనిచేస్తున్న ఆవిడ, కనపడి పలుకరించింది. ఇద్దరూ కాస్సేపు స్నేహం సంప్రతించుకున్నారు. అయితే, తారను కూడ పరిచయం చేశాడు. అప్పటికి తారకూడ ఆవిడతో సరసంగానే మాట్లాడింది.

ఆ మర్నాడు సాయంత్రం తార, ఏ సినిమాకో వెడదామని, ఉత్సాహంతో పనులన్నీ తేల్చుకుని ఎంచేతో కొంచెం అధికంగాకూడ సింగారించుకుండిట చంద్రం కోసం చూస్తున్నది. రోజూ వచ్చేవాడు, ఆరోజు సాయంత్రం ఇంటికి రాలేదు. రాత్రి ఎనిమిది గంటల కెప్పుడో వచ్చాడు. ఈ లోపులో తార మనసులో ఊహాలు చిందులు తొక్కుతున్నాయి. ఓర్పు నశించింది.

మనిషంతా చికాగ్గా తయారైంది—శివమెక్కినట్టు.

"నిన్న కనపడిన స్నేహితురాలూ వాళ్ళూ కనపడి తీసుకుపోతే సినిమాకు వెళ్ళేను, తారా!" భోజనం చేస్తూ చెప్పేడు—చంద్రం.

"నే నెంత ఉత్సాహంతో సింగారించుకుని సిద్ధపడితే నేం లెండి—మీ స్నేహితురాలితో మీరు సినిమాకు వెళ్ళి మీ సరదా తీర్చుకున్నారు. నా సినిమా కోర్కె మంటగలిస్తే ఎవరికేం?" మహా ఆక్రోశంతో అనేసింది, తార.

ఆ మర్నాడు, చంద్రం మామూలుగా సాయంత్రం వచ్చి, "ఏం తారా, ఇంకా తయారు కాలేదేం? సినిమాకు పోదాం" అన్నాడు.

"ఇంటి చాకిరీకేగా——నేను?.... ఇ దెవరు చేస్తారు గనుక? మీకేం బయటనుంచి తిరిగి వచ్చేస్తారు. అయినా, నే లేకపోయినంత మాత్రాన మీతో సినిమాకు వచ్చేవారు లేక పోతారా యేమన్నా నా?" నూటిగా మాట్లాడింది, తార. చంద్రం మాట్లాడదల్చుకోలేదు.

*   *   *

అసలు చెప్పడం మర్చాను. మా చంద్రంలో కవి కాబోయే లక్షణాలూ, అలవాట్లూ ఉన్నాయి. కథలవీ రాస్తుండేవాడు ఒకసారి చంద్రం వ్రాసిన కథ పత్రికవాళ్ళు—ఎంచేతైతే నేం—ప్రచురించారు. చంద్రంలేని సమయంలో ఆ పత్రిక ఇంటికి రావడం; తార చంద్రం రాసిన కథ చూడడం జరిగింది. తన భర్తపేరు కూడ అచ్చులో వున్నందుకు ఎంతో గర్వం, సంతోషం పొందింది. అయితే, మరుక్షణాన అదంతా ఈర్ష్య, దగ్గిరదగ్గిర శత్రుత్వంవరకూ మారింది. మొదటివాక్యం, "'కళ'ని చూసేసరికి నాలోని నరాలన్నీ నాట్యం చేశాయి" అని, 'కళ'ని చాలా అందగత్తెగా వర్ణించబోతున్నాడు అంతే. ఇక చదవలేదు. చంద్రం 'కళ' అనే దాన్ని ఎవర్నో ప్రేమించి ఊరుకున్నాడనీ, తనంటే ఇష్టం లేదనీ ఏవేవో అనుకుంది. పాపం, చంద్రానికి ఇదంతా ఎలా తెలుస్తుంది?

చంద్రంలో, అంతకంతకు—నమ్మకం తగ్గిపోతూంది, తారకి. ఇంకా ఎవరైనా ప్రియురాళ్లున్నారేమోనని అతని కాగితాలవీ తీసి చూసింది. చంద్రం, ఎందులోనే చదివి note చేసుకున్న "స్త్రీ అంటే చపలత్వానికి మారుపేరు." "ప్రతి ఆడుదీ తన హృదయంలో ఒక రంకులాడే." ఈ వాక్యాలు చూసింది.

చంద్రం రాగానే "మీ మగాళ్లకి ఎంతచేసినా ఇంతే! ఎంతప్రేమ, విశ్వాసా లున్నా ఆడదంటేనే చులకన!" అంటూ ఉరుములు; వెంటనే వర్షం కూడ కురిపించింది.

ఇలాగ, అతని ప్రతిచేతకూ మనసులో తను బాధపడి, తప్పుగా భావించుకోవడం; ఆవిడ ప్రతిమాటకూ అతను ఎంతో బాధపడి సహించలేకపోవడం—ఒకరి మనసులో ఒకరు ఎడం అయిపోతున్నారు అతని ప్రతీచేతా, ఆవిడ క్రోధసౌధంలో ఒకో మెట్టుగా తయారవుతుంది. ఆవిడ ప్రతీ మాటా, ఇతనిలో అసహనం, అసహ్యం రేకెత్తిస్తున్నై.

ఇప్పుడా కాపురం సాగిస్తున్నది రెండు మనసులు కావు-యంత్రాలు. వంటచేస్తుంది-వస్తాడు. వడ్డిస్తుంది-భోంచేస్తాడు. ఆకు లిస్తుంది-వేసుకుంటాడు. బజారునుంచి కావలసినవి తెచ్చియిస్తాడు-తీసుకుంటుంది. పలుకరిస్తుంది—మాట్లాడతాడు. మాట్లాడతాడు-సమాధానం చెబుతుంది ఇంతే.

దానికంటె అందమైనవీ, విలువైనవీ, తనకు ఇదివరకు ఎన్ని కొన్నా సరే, చంద్రం వాళ్ళ చెల్లెలికని కొన్న కోక చూచి, "అవును లెండి- ఇటువంటివి నా కెందుకు కొంటారు? పెళ్ళయిన ఇన్నాళ్ళకి నాకని ఇటువంటి దొక్కటి కొన్నారూ?" అని, ఈర్ష్య వెళ్ళబోసుకున్నది. చంద్రం ఎంతో బాధపడ్డాడు తనని బాధపెట్టడానికే, జీవితం అశాంతిపాలు చేయడానికే ఆమె పూనుకున్న దనుకున్నాడు.

గర్భిణీతో వుంది. నెలలతోపాటు ఆవిడలో శారీరకంగా కొంచెం దౌర్బల్యం రావడం, చికాకు, అసహనం, ఈర్ష్య కూడా ముందుకు నడుస్తున్నాయి. తన శక్తి కొలదీ కావలసిన వన్నీ కొని తెచ్చియివ్వడం. ఎన్ని తెచ్చినా, లేని ఏదో ఒకదానికోసం ఆవిడ అసంతృప్తి చూపి, తెచ్చినవాటి విలువ లేకుండ జేయటం, ఆవిడ కావాలన్నదల్లా చేయడానికి 'చంద్రం' కి ఆర్థిక పరిస్థితులు అనుమతించకపోవడం—ఆవిడ ఆ విషయంలో ఏదో సూటిగా దెప్పడం......ఇదీ పరిస్థితి.

ఇంక ఆవిడలోగాని, అతనిలోగాని, సహనం నివసించ దల్చుకోలేదు ముఖ్యంగా, అతని చెవులు ఆమెనోటిమీద, ఆమె కళ్లు అతని చూపు చేతలమీద ఇంక విశ్వాసరాహిత్యం ప్రతిపాదించకుండా ఉండలేకపోయాయి

తార, వాళ్ళమ్మ 'కాంతం' ని ఎలాగా పురిటికి తీసుకెళ్లడానికి రదల్చుకున్నదే—త్వరలో రప్పించి, అల్లుడిగారి విషయంలో తన ప్రతిపాదనకు ప్రతిపాదకురాలుగా ఉపయోగించుకోవాలనుకుంది

కాంతం—మేనల్లుడే గనుక — చంద్రంతో కొంచెం చనువు తీసుకుని చీవాట్లు పెడ్దా మనుకునే బయలుదేరింది.

'చంద్రం' 'కాంతం' ని చూసి, ఆవిడ ఏదో మాట్లాడ మొదలుపెడుతుండగనే తను, తన విశ్వాసరాహిత్య ప్రతిపాదనకు ఈవిణ్ణే ప్రతిపాదకురాలిగా చేసుకుని, 'తార' విషయలో కలుగచేసుకునేటట్టు ఉపయోగించుకోవాలని ప్రయత్నించాడు.

'కాంతం' ఒక్కసారి ఉక్కిరిబిక్కిరై పోయింది. ఇప్పటిదాకా ఒకరి విషయం ఒకరితో మాట్లాడలేదు. కాని, ఇద్దర్నీ కూడ, "సరే, నే కనుక్కుంటానుగా? నువ్వే మీ ఇదవకు—" అని, అలా ఆపి వుంచింది. నరసింహారావుగారిచేత చక్కదిద్దబడ్డ కాంతం మరి, ఈ చిక్కులన్నీ ఎలా సవరించదలచుకుందో, యేమో? ఏమైనా, ఈ సాంసారిక వ్యవహారాల్లో చాలా తెలివి, అనుభవం, సంపాదించి దావిడ!

మరి, 'మా చంద్రం సంసారం' యంత్రాలుగాకుండా, మనసులు ఎప్పుడు, ఎలా సాగిస్తాయో?

నెరసిన వెంట్రుకల ఔషధము

రంగుపూయనక్కరలేదు. ఆయుర్వేదచికిత్స తెల్లని రంగును మార్చి శాశ్వతముగా వెంట్రుకలకు నలుపు నిచ్చును. గుణం కావిచో, డబ్బు వాపసుచేయబడును. తెలుపు కొంచెమై యుండిన రూ 2-8-0 మధ్యరకమై యుండిన రూ 3-8-0 పూర్తిగాయుండిన రూ 5-0-0.

గమనింపు.— ఇది మెదడుకు కంటికి మంచి పోషణ నిచ్చు ఔషధము.

Dinraksh Aushadhalaya,

No. 214 P. O. Rajdhanavar (Hazaribagh.)